

BÀI ĐỀ THI SỐ 5

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 04, 25 Tháng 10 2017 12:24 -

GIỚI THIỆU ĐỀ UỐN

Đêm nay trời bóng tối mịt mịt, cơn mưa kéo dài mang theo cơn gió se se lạnh của mùa thu. Nó cuộn mình trong chiếc chăn mỏng, lặng lẽ nghe nhàn nhàn giai điệu du dương từ chiếc điện thoại smartphone đặt trên bàn. Tiếng ca sĩ Hoàng Trọng trầm ấm đưa người ta vào giấc mơ, dần nó tìm về quá khứ, về cái thời thanh xuân nồng ấm mà nó đã đánh mất.

Bỗng chợt nó khóc, những giọt nước mắt nóng hổi, mơn mơn lăn dài xuống hai gò má. Nó đang khóc, tìm nó như quàng tay tìm ai. Nhìn chiếc đồng hồ đang chậm rãi trôi qua, thời gian thật vô tình và nghiệt ngã, nó âm thầm lấy đi từng chút một của con người, để lại lại là thanh xuân.

Nó nhớ những ngày ngăn không cho những giọt nước mắt rơi xuống, nó từng dần lòng với bản thân không yêu được, nó từng hứa với bản thân nó, với người con trai cũ để nó yêu thương rồi nó sẽ quên mất. Nó càng kìm nén bao nhiêu nước mắt càng nhiều bấy nhiêu. Những đau khổ đến tận cùng. Nó che giấu đi sự yếu đuối của bản thân bằng một chiếc gối to. Nó cười trong nước mắt, cười trong sự đau khổ của bản thân, cười trong những nỗi buồn đang dâng trào trong nó.

Nó cười nhưng không hề vui chút nào.

Nó- Trâm Anh, một cô gái cung Bọ ch Dạy, 17 tuổi, tính tình hoạt bát, vui vẻ, có đi học hội nói nhiều. Cuộc sống của nó vẫn rất đơn giản. Một ngày của nó đến gần ch là ăn ngủ và học, bởi vậy nên nó hay "thả d" một tí. Nó sống rất giản dị, không cầu kỳ, chỉ muốn tìm niềm vui cho người khác, lo lắng quan tâm cho người khác, mặc kệ người khác sống và nghĩ gì về nó. Nó đã là học sinh lớp 11 rồi mà cái tính tr

con, những bóng của nó vẫn ch a b, h g p ch
uy
n gì là la táng c lên. Những bù l i nó đ c cái đ th ng, hòa đ ng vui v nên nh
i
u b n bè m n l m, trai
x
p đ y theo hàng nh ng nó ch ng th

BÀI D THI S 5

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 25 Tháng 10 2017 12:24 -

è
m quan tâm. Vì nó

,
quan trọng nhất bây giờ là việc học, chứ có học mà thôi. Nó học thì quên ăn quên ngủ. Con
ngồi nó vô tư là thế, học thì học nhàn nhàn ít ai biết đến nó

đau trong lòng nó. Nó chẳng bao giờ san sẻ với ai đâu gì, kể cả những đứa bạn thân cả nó
cũng thế, lúc nào nó cũng cười, rồi thì bạn thân nó không tìm ra niềm vui ngày buồn. Nó cười là
vì đâu ư gì ? Chẳng lẽ là che giấu sự yếu đuối bạn thân rồi, nó k

hông

muốn ai lo lắng cho nó, dù trong bất cứ hoàn cảnh nào thì nó cũng cười. Nó có niềm vui thật đẹp,
ai nhìn vào cũng phải mê mẩn, đừng làm hỏng vẻ đẹp của nó. Mái tóc dài đen óng ánh
gàng sau lưng trông
mà không thấy nó cười

Nó có niềm vui bạn thân chia sẻ với nhau cũng đã được 11 năm rồi. Những đứa bạn bây giờ, có lẽ
ngồi sẽ không bao giờ hay biết tình cảm nó dành cho người bạn nào. Cái tên
Thanh Tuấn vẫn mãi mãi khắc sâu trong tim nó, thật chặt và không bao giờ quên.

Chia sẻ thân học chung với nhau từ bé đến giờ, có đâu ư gì cả hai cũng đều chia sẻ với nhau, tuy
đôi khi không có chuyện gì là bí mật. Từ nhỏ đến lớn Anh luôn bên Tuấn, hai người cùng học
phần đều trong học tập, cùng nhau đi ăn, chơi hình, nói chuyện trò đùa với nhau, thậm chí là
nhìn tin cho nhau thì sáng. Nhưng khi xa hai đứa cùng đi học trên một chiếc xe đạp cũ kỹ của
Tuấn, lên con dốc nhỏ không nổi, hai đứa đành phải đi:

-Ăn cho cả vào rồi mới học con heo, mệt con dốc nhỏ mà cũng lên không nổi, sau có đi ăn thì
đều ăn cho, mà ăn thì học xong rồi, chớ nó thêm lòng mày.

Anh chau mày tỏ ra khó chịu, nhưng cũng phải cười:

-Mày phải đi học đi, haha .

Nhưng lúc đùa cười nhau như thế, giờ nghĩ lại thì vui vui. Nó thật sự cảm thấy gian quay trở lại

BÀI D THI S 5

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 25 Tháng 10 2017 12:24 -

Nó đứng c v v i con đứng ng làng ch t h p ngày x a, đứng c đi v i Tuần m i ngày. Th nh ng, m i th không nh mong đ i, tình c m b n bè không còn nh x a khi nó bi t r ng b n thân nó đã thích ng i.

Mùa thu năm y tr i r t xanh, nh ng đóm mây l l ng trên b u tr i, có đôi lúc có m t c n gió tho ng qua kh làm đ a mái tóc Anh bay trong gió. Trên con đ ng đi h c thêm v , Anh và Tu n nói chuy n v i nhau su t, k h t chuy n này đ n chuy n kia, c i đùa h n h .

- Tao thích Duyên l p 11/5 r i Anh, tao cũng đã th l tình c m v i nó.

- V y à. Th nó tr l i th nào?

- T t nhiên là đ ng ý r i, m t ng i đ p trai h c gi i nh tao gái theo đ y mà y i. Mà đ ng ganh t vì tao có b nhá...haha. Tu n vui v đ p l i.

- Làm gì có ch , là b n thân nên mà y có b tao vui thôi, tao ch s mà y bê đê n a y ch ..hihi, may sao con đó vô ph c ng mà y...há há

- T s , có ph c l m đ y nhá, mà ch ng bi t gì c .

- Tao hi u mà y quá mà..há há. Đùa thôi, mai đ n ch mà y đi xem m t nhá.

-Ok baby.

Trên đ ng v nhà, Tu n c c i m m m m hoai, l n đ u tiên Tu n bi t c m nh n th nào là yêu, là thích m t ng i, ch c Tu n đang r t h nh phúc.

BÀI D THỊ S 5

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 25 Tháng 10 2017 12:24 -

Sáng hôm sau, Anh đi theo Tuấn qua xem mặt cô gái ngó ngó i thò thò ng c a Tuấn. Cô y r t d th th ng, đ p t nhiên t a nh là m t thiên th n b c ra t c tích, cô y đ p h n m c t ng t ng c a Anh.

-Duy t!! Cô y đ p m, đúng là có m t nhìn ng i, good , good

-Tao mà, mày c ùa.

T ngày ng i có b m i th thay đ i h n, m c dù h c trong l p nh ng Tuấn và Anh đã đ n b t nói chuy n cùng nhau. Tuấn thay đ i r i, đánh m t đi con ng i vô t h n nhiên lúc x a. Tnh yêu th t có s c nh h ng m

ã
nh li t. Th i gian đi ch i, ăn cũng đ n th a đ n, cũng không còn inbox cho nhau m i t i, trò chuy n v i nhau t i t n khuya r i m i ng . L ng l nhìn Tuấn đ i

x
t t v i cô b n gái, lòng Anh đau nh c t, nh có m t l i dao th t s c đâm vào tim nó. Nó ganh t v i tình c m Tuấn dành cho Duyên, nó t c nu i cho th i huy hoàng c a m t tình b n đ p.

Có lúc, hai ng i gi n nhau, không thèm nhìn m t nhau. Tuấn m i tìm đ n nó, nó là đi m đ ng m i khi ng i m i m t, m i khi ng i cã vã bên y ng i l i tìm v bên ày. Ng i đ n cũng v i vàng và ng i đi cũng nhanh. Ng i gi n cô b n gái mình r i đ n bên nó, r i gi n luôn nó, ng i gi n cá chém th t nh ng nó ch ng h phàn nản gì, đôi lúc nó mu n t o ti ng c i cho ng i, nh ng r i nh n l y m t tr n ch i x i x . Nó hi u n i lòng c a ng i nên không mu n ùa dai:

- H c hành không lo, ai bi u yêu v i đ ng làm gì cho kh thân.

- Mày thì hi u cái gì.

Tim nó đau nh th t l i, ng n y th i gian bên nhau, ng i ch a bao gi nói v y v i nó, nh ng bây gi vì m t ng i con gái mà nói v i nó nh v y. i thì nó không hi u, nó không hi u c m

BÀI D THI S 5

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 5, 25 Tháng 10 2017 12:24 -

giác khi yêu một người là như thế nào, nó không hiểu cảm giác mà người đang chịu. Thế nhưng, người hiểu được gì từ nó, người có thể có hiểu tình cảm mà nó dành cho người không. Nó chia sẻ bao giờ dám nghĩ sự cho phép bản thân yêu thế người người, nó không cho phép bản thân mình vượt quá giới hạn của một tình bạn. Bởi nó biết, chỉ có tình bạn nó mới có thể bên người. Thế mà chỉ là chỉ có tình bạn im lặng mà cho người hận ghen dâng lên tức giận. Tất cả đều vì chỉ thế người thôi, nó thế người người một rồi.

Nó biết nó đã yêu một người không yêu nó. Mọi lần gặp gỡ đi chơi bản thân nó phải chờ đợi người, lâu lâu được người rồi bản thân nó vui mừng biết bao. Hóa ra lúc người cô đơn mới như thế nó. Hóa ra người tìm đến nó bên người thì có cô đơn. Mà thôi cũng kệ, dù sao trong lòng người nó vẫn còn có một vị trí như trong lòng. Thế vui lắm khi được gặp người, nhưng cũng thế bạn bè bạn vì người và người đó mà không quan tâm tới nó. Biết người buồn như người không thể chia sẻ

, an ủi. Nó buồn biết mấy, liệu rồi người có ai hiểu được lòng của nó. Nó quan tâm người thế nhưng chút một, thế người thế người, và để ý mọi thứ không sót vế. Dù bản thân nó không nói ra nhưng cũng không giấu gì người. Nó chỉ muốn như thế này, được cùng nhau đi đến đón đến người, được cùng đi ăn như người món hai đến thích, được gặp bản thân cùng chia sẻ hai đến. Nhưng có lẽ không thể rồi. Thế thì hãy chung sống đó, nhưng chúng ta nói với nhau điều gì, nếu như thế này Anh, Tuấn người 7, thì bây giờ đến bàn ba đến bàn cuối rồi, có nhìn xuống cũng chỉ liếc mắt nhìn người quay lên thôi. Thế thì chúng ta còn như xưa rồi, nó luôn thế mình đến ra như người cách với người, thế như rồi người đó chỉ là người bản thân mà 10 năm trước đây nó thế người. Nó trách mình sao sớm trao tình cảm cho người, để bây giờ nó đau biết như người nào. Thế thì không thể, không thể như xưa nữa anh bản thân.

Từ như thế này bây giờ, Anh luôn là người hiểu rõ Tuấn như thế, biết Tuấn thích gì, muốn gì, tính cách như thế nào. Nhìn vậy thôi chỉ người cũng yêu người lắm, lúc một người Tuấn luôn tìm một người trông vắng thế hạn mình vào thiên nhiên, thế một người dài rồi trúc bản thân buồn. Anh hiểu Tuấn thế người thế người. Anh luôn ép bản thân phải thế người lòng, phải thế ra một mình và không cần chỉ đến thế người, thế thì người mới an lòng bản thân ra đi, nó cũng có thể

giữ mãi tình cảm người này thế người.

Nhưng sự đời, voi làm sao núp trong bãi cỏ. Cây kim trong túi có ngày lòi ra. Nó càng che giấu bao nhiêu, lòng càng buồn, trái tim càng rạn vỡ. Và nó cứ che đi gì thế người.

... Bởi trước hôm nay là xanh lắm, xanh thế như ngày hai người gặp nhau, chỉ có điều, ngày trước lòng nó yêu người, bây giờ yêu người. Còn bao lòng. Hôm nay sinh nhật Anh, có lẽ là ngày nó buồn như thế, mới thế thay đời rồi, không còn như xưa nữa. Mọi thế đều đến thế người thế người

BÀI D THI S 5

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 25 Tháng 10 2017 12:24 -

thời khi vắng bóng người. Người như g... ì không
ng? Nhưng đã từng nghe hát bên nó, đón sinh nhật cùng nó không? Vì y mà giờ người ở đâu? Liệu
rừng ở bên đó người có như vắng nó không. Người đi rồi, đi xa mãi nơi đây rồi. Hôm nghe tin người
đi, cả thế giới như sụp đổ, ánh mặt trời chiếu nhà rồi mãi không gì cảm thấy. Muốn giờ người
lời lời, như nghe làm cách nào giờ, nó không còn để sự cảm nhận

,
đẹp quan trọng để giờ bàn tay như bé nhỏ áp cả người lời nói ra rồi. Cả thế

,
nhìn người ra đi mà đau bi

l
t mà y. Người cảm thấy vắng nơi trên môi, trong lòng thì đau như cắt, ngày ra đi chỉ biết chúc cho nhau đi
mạnh khỏe mà không hẹn ngày trở về. Có lẽ sự không còn gặp nhau nơi xa rồi. Trời gió thổi như
rồi, người ở bên đó như mặc áo mưa rồi. Sự không còn ai như cảm nhận người như trở về nơi đâu. Sau
tất cả, nó vắng nơi người cũng thế. Nó tránh mặt người, nh

ào
đưa vào công việc học tập, bắt đầu học thêm nhiều môn, học để quên ăn quên ngủ,

Cả ngày, nó chỉ muốn lặng im. Không kêu gào, không than vãn, cũng không kể khổ nữa.
Không muốn nói quá nhiều, cũng không muốn linh hoạt, năng động. Thấy lòng trống rỗng, trống
trống giờ hàng tá suy nghĩ đan xen. Muốn đi hóng gió để thổi vào người, như nhóm tâm
hồn. Muốn nghe tiếng mưa cho lòng lặng dịu. Sau tất cả mọi sự cố gắng nó luôn là người
thất bại người thua cuộc và bỏ lại người

a
thế giới này. Chỉ đáng tiếc là, đời này, chúng ta được yêu là bao nhiêu. Cũng chúng ta được
yêu ai là để quên nỗi, hoài bao dung và cảm thông. Cuộc cùng, kiếp người như vậy, mãi mãi
cả là những con người cô đơn..Và nó cũng vậy, nó đang cô đơn. Mọi ai hiểu được cảm giác đó.
Người mãi mãi không bao giờ có thể nhìn thấy, hình ảnh mặt người con gái, giờ màn đêm tối
đen, tĩnh lặng, người ôm mình bó gối, run rẩy khóc nước mắt lên rõ ràng tiếng mưa, nước mắt
như mưa tuôn xuống. Vả khóc, lời và tay quật đi, không muốn nhớ lại, làm lem mặt
mình.

Ngày đó người đi, nó vội vã chạy ra khỏi nhà, đến trạm chờ trạm xe buýt mà người khóc nước mắt
mình. Khóc cho vắng như đi như người đau, như người nhưng như. Ngày đó người đi, nó không
cách nào níu giữ. Mọi chuyện của người ở lời bên nó thôi, không cảm thấy yêu thương cũng để
lời để che chở, bảo vệ, để nó dựa vào cho người như người quên, mọi mặt trong lòng. Thế
mà người vắng đi, nó bỏ rơi người. Quả thật lúc này nó đã nghĩ mình quên, khi mình rời người
chuyện gì đến cũng phải quên, chuyện gì đã qua thì hãy để qua. Quả thật nó không rời người,
phải quên rồi rồi lâu, rồi lâu sau này, nó mới có thể thôi đau vì sự ra đi của người.

Yêu mặt người ta không thuộc về, mặt người mà ta biết, mình vắng sự không thể nào để thuộc

BÀI D THI S 5

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 25 Tháng 10 2017 12:24 -

vì, nên tôi đâu có dám đến gần đâu. Đã cố gắng né tránh, chửi bới, đến nén mọi yêu thương. Vì y mà cuối cùng, lý trí vẫn chấp nhận tình cảm con tim. Nếu sự hãi vẫn thua nỗi cô đơn, chấp nhận tình cảm gần gũi thì tốt nhất thôi là tìm đã nhẩy ra lòng ngực mình rồi. Đau biết là buồn thân nhưng không ngăn nỗi trái tim ngừng yêu thương. Thất sự, nó thua rồi. Thất sự rồi đau.

Đêm nay trời tối mịt mịt, nó lại như người xa rồi, đến nỗi tôi vẫn ở trong nick người đó, nhưng không làm gì được. Mọi thứ người share, người đăng nó đều thấy hết nhưng không bấm like, không phải là không muốn mà là không thể. Nó sự buồn thân lại trót lọt nên thả người người, sự con tim không chấp nhận yêu thương người được, sự như người gì đó vô tình lại rơi xuống càng sâu vào tim nó. Đau lắm đấy người có biết không. Messenger mình năm về trước vẫn còn đó, vẫn là tôi tìm biết về, chia sẻ chúc gì cho nhau. Nó không muốn xóa, gọi đó là chút kỷ niệm còn giữ lại, mong một ngày nào đó, tin nhắn này sẽ được thay bằng tin nhắn khác. Nhưng chắc không bao giờ có đâu.

Nếu đó người vẫn ở đây, nó nỗi đây vẫn ở đây, mọi thứ đều êm đềm rồi, trái tim nó cũng đã chấp nhận yêu sau những tháng ngày mất mát, nó tìm cách quên bằng việc tập trung học tập. Giờ đây nó đã rồi tốt đẹp, tỉnh giấc, quen đến với việc không còn ai nhắc học bài, ăn mai hay uống thuốc. Tất cả nó làm được rồi. Cảm ơn người vì đã đến bên nó, cho nó một khoảng thanh xuân tốt đẹp, nhiều kỷ niệm cũng như nhiều niềm đau. Không ném trời sao gọi là thanh xuân được chấp nhận người. Thanh xuân nó vì người mà trở nên tốt đẹp, cũng vì người mà đau đến tận tận cùng. Khoảng khắc này nó sự mãi cố gắng sâu vào nỗi tận trái tim, không một ai có thể tìm thấy được.

Chắc có gì tốt đẹp rồi thì không để gì ngoài